

کارگر تبعیدی

ارگان

انجمن کارگران تبعیدی ایرانی

شماره ۷

اسفند ماه ۱۳۶۸

قیمت ۲ مارک

به دفاع از مبارزات کارگران ایران برخیزیم!

لایحه قانون کار باز هم رد شد!

سورای نگهبان، برای چندمین بار لایحه قانون کار تصویبی مجلس اسلامی را رد کرد!

یکی از اختلاف برانگیزترین لایحه ها در حیات جمهوری اسلامی، لایحه قانون کار بوده است. این قانون که ظاهراً قرار بوده است روابط بین کارگر و کارفرما را در نظام جمهوری اسلامی تنظیم کند و بآن جنبه قانونی ببخشد، در حقیقت بصورت نقطه ی کوری در اختلافات جناحهای مختلف رژیم درآمده است.

راستی چرا چنین است؟ چرا جناحهای مختلف رژیم که بر سر بسیاری از قوانین ضد کارگری و ضد مردمی به توافق رسیده بودند و در رابطه با مسائل مالی، اقتصادی، بانکی، و... قوانینی را یکی پس از دیگری تصویب رسانده و اجرا نموده اند، در مورد قانون کار چنین عمل نمی کنند و هر بار آنرا به بهانه ای رد می کنند؟ نگاهی به تاریخچه تصویب لوایح مختلف پیشنهادی قانون کار این مسئله را روشن می سازد:

سخنی در حاشیه مجمع عمومی

انجمن کارگران تبعیدی چندین پیشر دومین مجمع عمومی خود را برگزار کرد. در این مجمع عمومی که تعداد اعضاء تقریباً دو برابر مجمع عمومی قبلی بود، طی دو روز اساسنامه انجمن به تصویب رسید و اهداف و وظایف دوره آتی انجمن مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

صرفنظر از بحثهایی که در رابطه با موضوعات در دستور مجمع عمومی بمیان آمد، و اصولاً بحاضر ترکیب رفقای شرکت کننده در دومین مجمع عمومی و نیز بحاضر احساس ضرورت پیگیری یک کار مشترک در رابطه با صبه ای که همه ما بآن وابستگی داشته و خود را هم سر نوشت با آن میدانیم چشم انداز بقیه در صفحه ۷

گزارش دومین مجمع عمومی

- ۱- گزارش ۱۰ ماهه موقت در دوره فعالیت خود.
 - ۲- اصلاحات پیشنهادی پلاتفرم تصویبی و حک و اصلاح و تغییر احتمالی در آن.
 - ۳- تصویب اساسنامه انجمن
 - ۴- تاسیس صندوق مالی انجمن
 - ۵- بررسی پیشنهادات در باره فعالیتهای انجمن و برنامه ریزی دوره آتی.
 - ۶- انتخابات.
- بقیه در صفحه ۲

دومین مجمع عمومی انجمن کارگران تبعیدی ایرانی، طبق فراخوان هیئت اجرایی موقت در تاریخ ۶ و ۷ ژانویه ۱۹۹۰ در یکی از شهرهای آلمان برگزار شد.

در آغاز تشکیل دومین اجلاس مجمع عمومی، طبق روال گذشته، یک يك اعضاء انجمن به معرفی خود پرداخته و هر کدام بطور خلاصه سابقه کار خود را شرح دادند. چون در مورد صلاحیت عضویت هیچیک از اعضاء اعتراضی نبود، در این مورد بحثی صورت نگرفت و مجمع عمومی رسمیت یافت. تعداد و نفر از اعضاء حاضر که واجد شرایط عضویت بودند ولی بنا بر دلایلی خود نمی خواستند به عضویت رسمی انجمن در آیند، بمنحوا ان اعضاء ناظر در مجمع عمومی باقی ماندند.

پس هیئت رئیسه جلسه تعیین شد و دستور جلسه پیشنهادی ۱۰ موقت با این شرح قرائت گردید:

پیام مجمع عمومی
به
افراد، سازمانها، تشکلهای کارگری، احزاب و مجامع دمکراتیک و مترقی

در صفحه ۳

پیام کمیته همبستگی

با کارگران ایران-لندن

به مجمع عمومی انجمن

رفقای عزیز! انجمن کارگران تبعیدی ایرانی با سلام و درودهای گرم!
از تشکیل انجمن شما باخبر شدیم و تشنه اتان بسه دستمان رسید. باید بگویم که تشکیل این انجمن و اهدافی که برای خود تعریف کرده اید ما را بسیار خوشحال کرد. از این فرصت استفاده می کنیم به شما تبریک میگوییم.

بقیه در صفحه ۳

★ لیست اسامی شهدای کارگر ★ اساسنامه انجمن

★ شاه، خمینی و طبقه کارگر ★ فراخوان به رفقای کارگر

★ معرفی اتحادیه TGWU ★ اخبار کارگری

★ مصاحبه؛ ★ تذکر کارگراخراجی چوکا

پست آلمان با یکی از رهبران اتحادیه کارگری COSATO افریقای جنوبی

★ کنکره ۱۶ سندیکای فلز آلمان (۰ک۰۰ مثال):

مبارزه برای ۳۵ ساعت کار در هفته، کاهش بیکاری و افزایش دستمزد

زنده باد تشکلهای مستقل کارگری!

گزارش دومین مجمع عمومی

دیگران را حل کنیم . ما بعنوان کارگران تبعیدی چه قدرتی داریم که از مبارزات کارگران اینجا دفاع کنیم ؟ بنابراین کارهای ما ، حصلت دفاعی دارند . ما فقط باید از کارگران ایرانی برای حق تشکل دفاع کنیم و البته این بدون همبستگی با کارگران این کشورها مقدور نخواهد بود . که علا بایستی این همبستگی را هم ایجاد کنیم .

بصورت کلی در پایان این دور بحث ، چون نظرات متفاوتی عرضه شده بود و تعدادی از رفقا معتقد بودند که تغییر پلاتفرم با این صورت و در یک جلسه مجمع عمومی ، به ما لطمه خواهد زد ، بهتر است که طی دوره بعدی نظرات مختلف درگیری فکری کنند و مقالاتی در این مورد در نشریه درج شود تا همه رفقا بتوانند انتخاب کنند . بر این اساس رفقای که خواهان تغییر اساسی در پلاتفرم بودند ، موقتاً نظر خود را پس گرفتند .

سپس بر روی تغییر پلاتفرم و وارد کردن اصلاحاتی در آن و یا عدم تغییر پلاتفرم فعلی و بحث در فاصله دو مجمع عمومی رای گیری شد و اکثریت رفقا به عدم تغییر پلاتفرم رای دادند و قرار شد که در فاصله دو مجمع عمومی نظرات متقابل حول پلاتفرم ، اهداف تشکل و غیره برخورد کرده و در نشریه بیاید و مجمع عمومی آینده در مورد تغییر یا عدم تغییر پلاتفرم تصمیم بگیرد .

سپس به پیشنهاد یکی از اعضاء در مورد تصویب آرم برای تشکل رای گرفته شد ، که در دستور قرار نگرفت و اغلب رفقا عقیده داشتند که فعلاً تشکل آرم احتیاج ندارد .

دستور بعدی جلسه ، تصویب اساسنامه انجمن بود . ابتدا یکی از رفقای ه ۱۰ موقت پیشنهاد کرد چون پرسر شکل سازمانیابی انجمن و تمرکز و عدم تمرکز آن ممکن است نقطه نظرات متفاوتی در بین اعضاء وجود داشته باشد ، و از آنجا که دردهای مختلف از سازمانیابی انجمن ، اساسنامه های خاص خود را دارا هستند ، بنابراین قبل از مینا قرارداد دادن اساسنامه های پیشنهادی (یکی اساسنامه پیشنهادی درج در نشریه شماره ۶ و دیگری اساسنامه پیشنهادی از سوی یکی از اعضاء ه ۱۰ موقت و یا هر اساسنامه پیشنهادی دیگری) بحث کلی روی این مسئله می تواند شکل سازمانیابی انجمن را روشن کند .

این پیشنهاد تصویب شد و اکثریت

قبل از تصویب دستور جلسه ، یکی از رفقا پیشنهاد کرد که با توجه به اینکه حرکت ما برای تشکل کردن کارگران تبعیدی ، حرکتی جدید است و امکان دارد نظرات مختلفی در رابطه با چشم انداز حرکت آینده انجمن و چگونگی عملکرد آن وجود داشته باشد ، بحثی قبل از دستور گذاشته شود و رفقا نقشه نضرات خود را بیان نمایند که این امر می تواند راهگشای حرکت آینده ما باشد . این پیشنهاد به رای گذاشته شد و رای نیارود . در این فاصله پیام کمیته همبستگی با کارگران ایران - انگلیس خوانده شد که متن آن در نشریه منتشر خواهد شد و بعد بر سر دستور جلسه پیشنهادی ه ۱۰ موقت رای گیری بعمل آمد و به تصویب رسید .

اومین موضوع دستور جلسه گزارش ه ۱۰ موقت به مجمع عمومی بود که توسط یکی از اعضاء ه ۱۰ موقت قرائت شد و سپس حول آن بحث کوتاهی بعمل آمد و رفقا در مورد استکالات و کمبود های دار و نیز برخی نکات در رابطه با گزارش ه ۱۰ نضرات خود را عنوان کردند .

موضوع دوم اصلاحات پیشنهادی در مورد پلاتفرم بود . در این باره بحثی در گرفت ؛ عده ای از رفقا ، ضرورت تغییر روح پلاتفرم و جهت گیریهای آن را پیشنهاد می کردند و معتقد بودند که با این پلاتفرم و این اهداف ، تشر به بن بست می رسد . زیرا تا زمانیکه ما صرفاً یک تشکل دفاعی باشیم و جمعی باشیم که باعتبار یکدوره کار کارگری در ایران ، اینجا جمع شده ایم و از حقوق و منافع دارگران ایران دفاع میکنیم ، چون پایه مادی مبارزاتی در اینجا نداریم و چون خودمان بعنوان انسانهای درد مند و برای تغییر وضعیت زندگی خود دوش بسد و ش کارگران کشورهای محل سکونت خود مبارزه نمی کنیم ، دانه و چشم انداز فعالیت ما محدود بوده و نمی توانیم گسترش پیدا کنیم . و تاکید می کردند که باید حمایت از کارگران ایران را در عمل مبارزاتی با کارگران اینجا جلب کرد .

نظر دیگر معتقد بود که مضمون اصلی کار ما و اساسا محوری ترین کار ما ، فشار روی رژیم است ، برای اینکه کارگران ایران تشکل خودشان را داشته باشند . بنابراین تشکل ما ، تشکلی دفاعی است و نمیتوانیم از این فراتر برویم و ما نمی توانیم مشکلات

اعضا انجمن به مینا قرارداد دادن اساسنامه پیشنهادی مندرج در نشریه شماره ۶ رای دادند . در پایان این دور بحث ، اساسنامه انجمن تصویب شد . (متن تصویب شده اساسنامه انجمن در همین شماره نشریه درج شده است) .

در مورد بندهای اساسنامه ، بحث های زیادی صورت نگرفت و تنها بند ۲ ماده هشتم " تماس با احزاب چپ " بحثهای زیادی را دامن زد و عده ای از رفقا اصولاً معتقد بودند که با توجه به عملکرد احزاب و سازمانهای چپ ایرانی ، نباید با آنها تماس گرفته شود . و نصر دیگر معتقد بود که اگر با احزاب چپ خارجی تماس می گیریم چرا با هم نضرات آنها در ایران تماس گرفته نشود ؟ و این نکته را تاکید می کردند که تشکل کارگری جدا از سیاست معنی ندارد ، چون علاً " سیاست دیگری " در آن برقرار است و از طرف دیگر کانونی که احزاب تویشر نقشی نداشته باشند ، نمی تواند کار کند و این غیر واقعی است . باید با اعتماد بنفس تشکل کارگری بوجود آورد که همه احزاب و جریانات حرف خود را بزنند و این اکثریت تشکل است که تصمیم می گیرد کدام خط بنفع اهداف تشکل و نهایتاً بنفع کارگران است . سرانجام بند ۲ ماده هشتم با اینصورت تصویب شد :

" هیئت اجرایی انجمن کارگران تبعیدی را در بین اتحادیه های کارگری و احزاب و مجامع موکراتیک که برنامه آنها با اهداف پلاتفرم مابینت نداشته باشند ، نمایندگی می کند " .

پس از تصویب اساسنامه انجمن ، از آنجا که عده ای از رفقا ، خواهان تغییر اهداف پلاتفرم انجمن بودند ، بالطبع اساسنامه تصویب شده را در چهار چوب همان پلاتفرم قبلی ارزیابی می کردند و معتقد بودند که این اساسنامه بیسترتشبه اساسنامه یک سازمان سیاسی است تا یک تشکل کارگری .

در همین زمینه بحثی از سوی یکی از رفقا دامن زده شد که در ادامه آن حول اهداف انجمن ، تشکل کردن کارگران ، شکل سازمانیابی تشکل و ... از سوی اعضاء نقطه نظرات مختلفی ابراز شد و بحثهای مفیدی صورت گرفت ، این بحثها تاثیر مثبتی به روحیه رفقای حاضر در مجمع عمومی داشت و این نتیجه را داشت که در میان اعضاء همبستگی و هم سرنوشتی بیشتری حس شود و اینکه همه رفقای دارگر خود را مانند تن واحدی ببینند و امیدواری به

پیام مجمع عمومی انجمن کارگران تبعیدی ایرانی

به افراد، سازمانها، تشکلهای کارگری، احزاب و مجامع دمکراتیک و مترقی

دوستان و رفقا! شکست انقلاب ۵۷ در کشور ما و سرکوبی تشکلهای مستقل کارگری، دستگیری وسیع فعالین کارگری و بوجود آوردن فضای رعب و وحشت در محیطهای کارگری و کاجانجات ایران، اخراجهای دسته جمعی و دستگیریهها و اعدام صدها نفر از فعالین جنبش کارگری از جانب رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی، همه و همه باعث آوارگی هزاران کارگر به اقصای نقاط جهان شده است. بعلاوه عدم وجود هرگونه شکل مستقل کارگری، بی حقوقی کاملی رابه کارگران ایران تحمیل نموده است، سطح زندگی آنها روز بروز پایین تر رفته و تورم -

بدشتناک و کمبود و گرانی مایحتاج اولیه زندگی را برای میلیونها کارگر ایرانی به جهنمی تحمل ناپذیر تبدیل نموده است. در چنین شرایطی و برای فرار از جهنم جمهوری اسلامی هزاران نفر از کارگرانی که توانسته اند با فروش آخرین وسائل زندگی خود، بسا کمکهای بیدریغ رفقای کارگر خود و خلاصه بابه آب و آتش زدن خود راه خارج کشور برسانند در میان خیل عظیم پناهندگان و همسرانش با فقیرترین اقشار این جوامع از هرگونه حقوق انسانی محروم پیوده و در بدترین شرایط بسر میبرند در حالی که تشکلهای کارگران خارجی در دل اتحادیهها و کنفدراسیونهای کارگری بوجود آمده و هم در دفاع رفقای کارگشان در کشور محل سکونت از حقوق کارگران دفاع میکنند و آنها رابه حقوق خودشان آشنا میسازند و ۰۰۰ کارگران تبعیدی ایرانی پراکنده و غیر متشکل و عمدتاً ناآماده برای جلب این پشتیبانی هستند.

بر این ما دراز شود، می فشاریم!

در چنین موقعیتی، ماتعدادی از کارگران تبعیدی ایرانی، بسا بزنه باری از تجربیات و شکستها و موفقیتهای کارگری، گرد هم آمده ایم

پیام کمیته همبستگی با کارگران ایران - لندن

دنباله از صفحه ۱

بنویسیم • نشریه تان را مرتباً برایمان بفرستید •
 خوشحال میشویم که نظراتتان را پیرامون کمپین ما مایلیم باشمارابطه داشته باشیم، انتظاراتان همبستگی اما ن بنویسیم •
 اگر لازم میدانید تجربیات و مسائلی هستند که باید ما را از ما برایمان بگوئید •
 به کارگران انگلیس انتقال یافته و یا گفته شود، سلام ما رابه تک تک رفقای که در انجمن شما فعالیت می کنند برسانید • برای همگی شما آرزوی موفقیت برایمان بفرستید تا آنرا در نشریه امان چاپ کنیم • می کنیم •
 اخیراً رفقای در آمریکا نیز در رابطه با کمپین همبستگی مشغول بکار شده اند که در شماره ۳ کمیته همبستگی با کارگران ایران - انگلیس را از ما برایمان بگوئید •
 سوم ژانویه ۱۹۹۰

آنها را مختصراً معرفی کرده ایم •

مادر انگلیس از ماه ژوئن ۱۹۸۹ یک کمپین به نام کمپین همبستگی با کارگران ایران راه انداخته ایم اهداف عمومی ما، مطلع کردن کارگران در انگلیس از وضعیت کارگران ایران و جلب پشتیبانی و همبستگی با جنبش کارگری ایران میباشد •
 مطالب نشریه کارگر تبعیدی برایمان بسیار قابل استفاده است • مایلیم که از آنها استفاده کنیم و مایلیم که در مورد انجمن شما در نشریه ما

تذکره: رژیم ضد کارگسری جمهوری اسلامی در مدت حکومت ضد انقلابی خود دهها هزار کارگر و انقلابی دیگر را اعدام و ترور کرده و بیاد در زیر شکنجه بشهادت رسانده است، کها کثرتان برای مردم ایسران ناشناخته مانده و شها اسامی بخشی از آنها در لیست شهدای انقلاب ایران آمده است. ما توانسته ایم

اسامی بیش از ۵۰۰ نفر از جانبختگان کارگرا، که از سال ۶۰ تا ۶۳ بشهادت رسیده اند، تهیه کنیم. اما بی شک تعداد شهدای کارگر در همین مدت بیش از این رقم بوده، و ارسال ۶۳ بهلینمون نیز تنها تعداد کمی از ارسال کنند ثابتوانیم لیست کاملتری این شهداراشناخته ایم. اینک در نظر داریم لیست اسامی شهدای کارگر را به ترتیب القبا در این نشریه برسانیم. قبلا از همکاریتان سپاسگزاریم

درج نمائیم و از همه کناتیکه کارگران شهیدی رامی شناخته اند کسه اسامی شان در این لیست نیامده، انتظار داریم اسامی آنها و تاریخ، محل و چگونگی شهادت و در صورت امکان زندگینامه آنها را برای ما ارسال کنند تا بتوانیم لیست کاملتری از این شهدا داشته و در فرصت مناسب بولتن کامل آنرا به چاپ برسانیم. قبلا از همکاریتان سپاسگزاریم

لیست اسامی شهدای کارگر

درد و ران حکومت جمهوری اسلامی

شماره	نام خانوادگی	نام	نحو شهادت	تاریخ شهادت	محل شهادت
۴۲۰	معبودی	محمد	"	پائیز ۶۰	تایستان ۶۱
۴۲۱	معتقد	محمد علی	درگیری	-	تیراران پائیز ۶۰
۴۲۲	معدن پیشه	مصطفی	"	پائیز ۶۱	پائیز ۶۰
۴۲۳	معروفی	رحیم	تیراران	زمستان ۶۰	تیراران زمستان ۶۰
۴۲۴	معروفی	عزیز	درگیری	تابستان ۶۱	تیراران زمستان ۶۰
۴۲۵	معصوم زاده	مهدی	تیراران	پائیز ۶۰	تیراران زمستان ۶۰
۴۲۶	اسکویی مکتودی	محمود	درگیری	بهار ۶۰	تیراران زمستان ۶۰
۴۲۷	ملازاده	علی	تیراران	زمستان ۶۰	"
۴۲۸	ملا عباس اصفهانی	سعید	"	پائیز ۶۰	"
۴۲۹	ملکی	امیر	"	"	"
۴۳۰	ملکی	جمشید	"	"	"
۴۳۱	ملکی	عمر	"	"	"
۴۳۲	ملکی	میرزا آقا	"	پائیز ۶۳	"
۴۳۳	منافی	روزبه	"	زمستان ۶۰	"
۴۳۴	منظور	نورعلی	"	پائیز ۶۰	"
۴۳۵	مرتاب پوررضائی	حمید	تیراران	تابستان ۶۰	"
۴۳۶	موسوی	الله کرم	"	پائیز ۶۰	"
۴۳۷	موسوی	سید مصطفی	درگیری	تابستان ۶۱	"
۴۳۸	موسوی نژاد	ولی	تیراران	بهار ۶۲	"
۴۳۹	مولودی	یارعلی	"	سال ۶۱	"
۴۴۰	مولوی	سید جلال	حلق آویز	بهار ۶۲	"
۴۴۱	مولوی	محمد تقی	تیراران	بهار ۶۴	"
۴۴۲	موزن	احمد (کمال)	"	زمستان ۶۰	"
۴۴۳	موزن پور	رسول	درگیری	تابستان ۶۲	"
۴۴۴	مهدیان	حیدر	تیراران	پائیز ۶۰	"
۴۴۵	مهدی پور	شعبان	"	تابستان ۶۰	"
۴۴۶	میرآبادی	محمد	تیراران	پائیز ۶۲	"
۴۴۷	میرافضلی	محمد رضا	-	-	"
۴۴۸	میراکبری	کریم	"	"	"
۴۴۹	میرسپهر	امیر	"	"	"
۴۵۰	میرمحمدی	میرمحمد	"	"	"
۴۵۱	میرهادی	احمد	"	"	"
۴۵۲	مینائی	حمید رضا	"	"	"
۴۵۳	ناطقی	حمید	"	"	"
۴۵۴	نجابتبخش	قاسم	"	"	"
۴۵۵	نجاتی	محمد حسین	"	"	"
۴۵۶	نجاتی	نادعلی	"	"	"
۴۵۷	نجفی	ابراهیم	"	"	"
۴۵۸	نجفیان	علی رضا	"	"	"
۴۵۹	نجفی خالصی	ابوالفضل	"	"	"
۴۶۰	نصراصفهانی	حسن	"	"	"
۴۶۱	نصیری	مصطفی	"	"	"
۴۶۲	نصیری فر	محمد	"	"	"
۴۶۳	نظری	عبدالمحمد	"	"	"
۴۶۴	نعمتی	حسن	"	"	"
۴۶۵	نفیسی	سعید	"	"	"
۴۶۶	نقره ساز	عبدالله	"	"	"
۴۶۷	نوبری فریمانی	علی اصغر	"	"	"
۴۶۸	نویدی	محمد رضا	"	"	"
۴۶۹	نهادندی	محسن	"	"	"
۴۷۰	نهایی	غلامرضا	"	"	"
۴۷۱	نیری	بیژن	"	"	"
۴۷۲	نیک سلیمانی	سعید	"	"	"
۴۷۳	نیکام	فتح الله	"	"	"
۴۷۴	واصف	رحیم	"	"	"
۴۷۵	واعظی رودسر	پرویز	"	"	"
۴۷۶	وزیری فر	محمد رضا	"	"	"
۴۷۷	وفائی طرازکوهی	موسی	"	"	"
۴۷۸	هاشمی	امیر	"	"	"
۴۷۹	هددانی	رضا	"	"	"
۴۸۰	هیبودی	یوسف	"	"	"

دنباله دارا

لایحه قانون کار

باز هم رد شد!

دنیاله از صفحه ۱

زمانی توکلی، وزیر کار وقت رژیم (در سال ۶۱) به تصور اینکه با سرکوب نیروهای مخالف رژیم و بوجود آوردن جو ارتعاب در جامعه، کارگران ترسیده اند و عقب نشسته اند، قانون کار برده دارانه خود را عرضه کرد که در آن انسان کارکن به اجاره داده میسد و حتی اسم کارگر هم در آن نیامده بود! این قانون خیلی زود در اثر اعتراضات کارگران پس گرفته شد و حتی آیت الله های حوزه علمیه که قبلاً آنرا شرعی دانسته و مطابق "باب اجاره" و ... قلمداد کرده بودند، حرف خود را پس گرفتند و حفاق گرفتند!

سپس پیش نویسهای دوم و سوم به مجلس رفت و بالاخره در سال ۶۶ لایحه مذکور به "تصویب نهایی" مجلس اسلام رسید. و به شورای نگهبان برای تایید داده شد. شورای نگهبان از ۱۹۸ ماده آن، حدود ۱۰۰ ماده را خلاف قانون اساسی و ۷۰ ماده را خلاف شرع اسلام دانست و مجدداً آنرا به مجلس برگرداند.

بعد سرودن فتاویهای خمینی در مورد اختیارات حکومت اسلام بلند شد و صافاً بفرمودن "نار و کارگر" ارگان خانه کارگر جمهوری اسلامی، "این فتاوی میبایستی تغییرات بنمادی در نگرش اعضا شورای نگهبان بوجود آورد! علیرغم این، اینبار هم مجلس شورای نگهبان به توافق نرسیدند و سرانجام لایحه به مجمع تشخیص صحت داده شد. این ارگان هم که نمایندگانی از خمینی و رئیس جمهور و مجلس و شورای نگهبان و دولت در آن بودند، کمسیون کار مجلس را مکلف ساخت که با هماهنگی شورای نگهبان لایحه قانون کار را "اصلاح" کنند!

خلاصه ۲ سال دیگر هم صول کشید تا در مهرماه ۶۸ لایحه قانون کار که این بار گمان میرفت با مانعی روبرو نشود، به تصویب مجلس رسید. ولی هیبت که اختلافات بیش از اینها بود، چرا که مجدداً شورای نگهبان آنرا رد کرد. هر چند که در مورد اکثر بندهای مورد اختلاف، مجلس نظرات و اصلاحات شورای نگهبان را منظور کرده بود و حتی برخی از اعضای شورای نگهبان در صاحبخانه هایشان اصرار امیدواری میکردند که این بار تصویب نهایی قانون با مانعی روبرو نشود. طاهرا این بار باید قانون کار جهت تعیین تکلیف

نهایی به "مجمع تشخیص صلاحیت نظام" ارجاع شود.

جمهوری اسلامی، بعد از ۱۰ سال حاکمیت ننگین خود و استقرار یکی از ضد کارگری ترین حکومتها در جهان امروز، اینک میخواهد تمام عقب نشینی های تحمیلی به کارگران را بصورت قانون درآورد. اما جناحهای مختلف همین رژیم ضد کارگری بر سر شیوه تحمیل بی حقوقی به کارگران با در نظر گرفتن منافع قسری از سرمایه داران که بآن وابسته اند (با اصطلاح طرفداران بخش خصوصی و بازار و یا طرفداران کنترل بیشتر دولت بر صنعت و تجارت)، با هم اختلاف نظر دارند.

جناحی که شورای نگهبان هم جزو آنست، اصولاً هیچ موجودیت اجتماعی برای کارگر قائل نیست و کارگر آخر قرن بیستم در جامعه سرمایه داری را با برده دوران صدر اسلام که باجاره داده میسد و هیچ حقی برای زندگی نداشت، صاحب او هر وقت میخواست او را بنار میگرفت و هر وقت میخواست قرار داد کارش را فسخ می کرد و با اصطلاح "عقد اجاره اش" را باطل می ساخت و ... یکی می دادند و میخواهد با توسل به سراطی که ۱۰ سال سرکوب مبارزات کارگران و سایر اقشار جامعه و حلقها در ایران بوجود آورد، این بی حقوقی نامل را به کارگر ایرانی تحمیل کند.

اما جناح دور اندیش تر دیگر رژیم، اینطور فکر نمی کند، او تجربه قیام و قدرت نمای کارگران را دیده، مقاومت های روز مره و حرکات کارگری و اعتصابات کارگری را در کانادا رای، کشر ملی، ناسیونال، ذوب آهن، صنایع فولاد، کشت و صنعت کارون، ارج و ... چشیده و می داند که تنها ضربه ای که در این ده سال در برابر حاکمیت جمهوری اسلامی ایستاده و از زندگی و حقوق خود دفاع کرده، ضربه کارگری بوده، میدانید که او بر سر اخراج ساعات کار، تعطیلی آخر هفته، طرح طبقه بندی مشاغل، افزایش دستمزد، پاداش آجر سال و از همه مهمتر ایجاد تشکلهای مستقل کارگری، مبارزه کرده و باز هم می کند. این جناح اعتراضات کارگران را بر سر قانون کار در اوج حفاق بعد از ۳۰ خرداد ۶۰ دیده و بسورخ خزیدن آیت الله ها و توجه های آنها را هرگز فراموش نمی کند و ...

حال نمایندگان و سخنگویان این جناح از قبیل گردانندگان خانه کارگر و بحثهایی از د ولتمردان جمهوری اسلامی پزدفاع از کارگران را گرفته و چپ و راست به جناح دیگر هتداری می دهند که نمی شود با کارگرایانصور برخورد کرد! و عدم تصویب این قانون به ضرر "نظام" است چرا که "اگر قانون خود نتواند روابض انسانی و سالمی را در محیط کار مقرر کند و کارگر و کارفرما را به امید رسیدن به توافق ها، رها نماید و یا زمینه ای را ایجاد کند که عرصه بر کارگر تنگ گردد، ممکن است حدای ناکرده آن آراستی که از نیازهای اولیه تولید و حلاقت است، جای خود را به کشمکش های هر روزه بدهد." (به نقل از نشریه کار و کارگر - شماره ۲۲۹ - ۱۵ مهر ۶۸) (تاکیدها از ماست).

آری مسئله همین است: "آرامش محیط کار باید حفظ شود و "تویند" نباید لطمه بخورد!

از سوی دیگر به جناح دیتراصمیان می دهند که اصلاً نگران نیاند چرا که "مزایای در نظر گرفته شده در این قانون ... به گونه ای نیست که سرمایه داران را از سرمایه گذاری در امر تولید باز دارد" بلکه اولابسیاری از واحدها از آنچه که در این قانون برای کارگر در نظر گرفته شده است، جلوتر هستند و کارگران مزایای بیشتری میگیرند! و تانیا باید توجه کرد که حمایت از تویند را نیایستی فقط در حمایت از سرمایه و سرمایه دار دید، چرا که "وقتی کارگر با حقوق ناچیزش در سرکار نیز بفرگرتامین حداقلمعیست خود باشد ... از او توقع تولید بهتر و ابتکر و حلاقت را نباید داشت" (همانجا - ص ۸).

باین ترتیب می بینید که دو جناح حکومت بر سر استثمار بیشتر از کارگران و بقول خودشان "حمایت از تولید" توافق دارند، منتها در نحوه پیاده کردن آن با هم اختلاف نظر دارند و این اختلاف نظر هنگامی بصورت نقظه کوری در میآید که هر دو جناح رژیم، خود را با مقاومت روزانه کارگران، با حرکات کارگری و خلاصه با ضربه ای روبرو می بینند که طی ۱۰ سال حاکمیت ننگین جمهوری اسلامی علیرغم تمام عقب نشینیها و فشارها، تمکین نکرده و به مبارزه خود ادامه داده است. و اینجاست که حتی هر بنده قانونی که بنوعی برای کارگر حقوقی قائل شود، زمینه ای برای مبارزه بعدی او خواهد شد و این را زندگی و مبارزه کارگران به کله هر مرتجعی هم فرو کرده است.

اساسنامه

انجمن کارگران تبعدی ایرانی

۲- تصویب منشور و اساسنامه انجمن و یا تغییر و اصلاح آن و حتی انحلال انجمن با توافق سه چهارم اعضا ،

۳- بررسی پیشنهادات درباره فعالیتهای انجمن و برنامه ریزی دوره آتی .

۴- انتخاب اعضا اصلی و علی البدل هیئت اجرایی برای مدت شش ماه و تعیین بازسان انجمن .

ماده هفتم- هیئت اجرایی :

۱- هیئت اجرایی بالاترین ارگان انجمن در فاصله دو مجمع عمومی است .

۲- تقسیم کار درونی ه ۱۰ بعهدده خود هیئت اجرایی است .

ماده هشتم- وظایف و اختیارات هیئت اجرایی :

۱- ه ۱۰ مسئول پیشبرد مسووبات مجمع عمومی در چهارچوب برنامه و اساسنامه است .

۲- ه ۱۰ انجمن کارگران تبعدی رادربین اتحادیههای کارگری و احزاب و مجامع دموکراتیک که برنامه آنها با اهداف پلاتفرم مبیانت نداشته باشد ، نمایندگی میکند .

۳- ه ۱۰ نشریه مرکزی و تبلیغات انجمن راسازماندهی کرده و هیئت تحریریه نشریه انجمن را تعیین می نماید .

۴- سئوالات ، پیشنهادات و انتقادات اعضا در فاصله دو مجمع عمومی پاسخگو میباشد .

۵- رای گیری از کلیه اعضا برای تصمیم گیری در مواقع ضروری که امکان فراخواندن مجمع عمومی نیست .

ماده نهم : واحدها : واحدها مشابه اجزاء مستقل انجمن در کشورهای مختلف محسوب میشوند و فعالیت خود را در چهارچوب

اساسنامه و پلاتفرم با ذکر نام واحد مربوطه مستقلا به پیش میبرند .
ماده دهم : بازرسین :

۱- بازرسین که توسط مجمع عمومی انتخاب میشوند کار نظارت بر پیشرفت کار انجمن و امور مالی و اداری انجمن را بعهدده دارند .

۲- شکایات و انتقادات اعضا را در رابطه با امور جاری انجمن دریافت نموده و آنها را پیگیری می کنند .

۳- بازرسین حق شرکت و اظهار نظر در جلسات هیئت اجرایی و هر ارگان دیگری را بدون حق رای دارا میباشدند .

ماده اول - نام : انجمن کارگران تبعدی ایرانی

ماده دوم - تعریف : انجمن تشکی است کارگری ، دموکراتیک و عنی که برای تحقق اهداف مندرج در پلاتفرم فعالیت میکند .

ماده سوم - شرایط عضویت : همه کارگران تبعدی و مهاجر ایرانی ، صرف نظر از ملیت ، مذهب ، عقیده و مرام سیاسی در صورت دارا بودن شرایط زیر میتواند به عضویت انجمن کارگران تبعدی در آیند :

۱- پذیرش فعالیت در چهارچوب منشور و اساسنامه ،

۲- داشتن حداقل دو سال سابقه کار کارگری در ایران و یا کار ثابت کارگری در خارج از کشور ،

۳- داشتن دو نفر بعنوان معرف از اعضای انجمن ،

۴- پرداخت حق عضویت ،

تیمبره - کارگران کشورهای دیگر در صورت پذیرش فعالیت در چارچوب منشور و اساسنامه انجمن میتوانند به عضویت انجمن در آیند

ماده چهارم - حقوق اعضا :

۱- حقوق همه اعضا برابر است و هر عضو با دارا بودن ینترائی بحق انتخاب شدن در تمام ارگانها و واحدهای انجمن رادارد .

۲- کلیه اعضا میتوانند در تمامی عرصههای فعالیت انجمن شرکت کنند و انتقادات و پیشنهادات خود را در مجمع عمومی مطرح نمایند و یا اینکه خواهان درج نظرات خود در نشریه انجمن باشند .

ماده پنجم - مجمع عمومی :

۱- مجمع عمومی بالاترین ارگان تصمیم گیری انجمن است و جلسات عادی آن هر ۶ ماه یکبار برگزار میشود .

۲- مجمع عمومی با حضور نصف بعلاوه ین اعضا ، هر عضو با ینک رای رسمی می یابد .

۳- در صورت تقاضای ۱/۳ اعضا برای برگزاری مجمع عمومی فوق العاده ، هیئت اجرایی موظف به فراخواندن مجمع عمومی است .

۴- کلیه تصمیمات در مجمع عمومی برای نصف بعلاوه ینت اعضا حنتر در مجمع عمومی به تصویب میرسد .

ماده ششم : وظایف و اختیارات مجمع عمومی :

۱- بررسی گزارش هیئت اجرایی و بازسان و سایر واحدها و ارگانهای انجمن ،

سخنی در حاشیه مجمع عمومی

دنباله از صفحه ۱

اید بخشی در مقابل ما گشوده شد و این از بخشهای سازنده و مفیدی که در طی دو روز نشست مجمع عمومی بین رفقای شرکت کننده در گرفت کاملاً مشحور بود.

اصولاً باید گفت که ایده متشکل کردن کارگران تبعیدی در خارج کشور، ایده نسبتاً جدیدی است چرا که خود مسئله وجود کارگران تبعیدی در خارج کشور در تاریخ دهساله اخیر ایران ریشه دارد.

طی ۱۰ سال حاکمیت سیاه رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی، صدها هزار نفر از ایرانیان به کشورهای مختلف آواره شده اند و با مشقات فراوان، تحمل شدائد بسیار و فشارها و تبعیضات گوناگون، بصورت پناهنده در ممالک مختلف سکونت گزیده اند، بنابراین برخلاف کارگران ملیتهای دیگری که بعد از جنگ، دوم بصورت نیروی کار صادراتی برای بازسازی کشورهای صنعتی بعد از جنگ با آلمان، فرانسه، انگلیس و ۰۰۰ سرازیر شده بودند، پناهندگان ایرانی و بالطبع کارگران ایرانی، نه بعنوان نیروی کار بلکه بعنوان آواره و پناهنده سیاسی باین کشورها روی آوردند.

اما آنچه که در اینجا اتفاق افتاد این بود که صرفنظر از خاستگاه قبلی اقتضای مختلف پناهنده ایرانی، این انسانها همگی در پائین ترین موقعیت اجتماعی قرار گرفته و در واقع از نظر عینی با فقیرترین اقشار این جوامع هم کاسه شده و سرنوشتشان به سر نوشت کارگران و زحمتکشان این جوامع گره خورده است.

در این میان قشر نازی از ایمن پناهندگان را کارگرانی تبدیل میدادند که توانسته بودند خود را از جهنم جمهوری اسلامی خلاص کرده و برای یافتن یک زندگی انسانی و حق کار و تامین اقتصادی و سیاسی به این کشورهای روی آورده بودند؛ این کارگران که بالطبع در اینجا هم سرنوشتشان به سر نوشت کارگران بومی گره خورده است، نمی توانستند و نمی باید نسبت به سرنوشت برادران و خواهران کارگر خود در ایران بی تفاوت باشند.

از این روایده جمع شدن این کارگران و متشکل شدن در چهارچوب تشکلی از کارگران تبعیدی خود قدمی به پیش در

راستای فوق می باشد. اما نکته ای که باید بر آن تاکید گذاشت اینست که ما برخلاف بسیاری از تشکلهای کارگران خارجی که از سوی کارگران برخی از ملیتها (مانند ترکها و یوگسلاوها و ۰۰۰) شکل گرفته اند و تمام کوشش خود را در حفظ روحیه ملی وجدان کردن کارگران این ملیت ها و بردن آنها در لاک ملی خودشان قرار داده اند، اصولاً معتقدیم که تشکل ما زمانی موفق خواهد بود که بتواند با جلب همبستگی عملی با کارگران کشور محل سکونت و نیز بوجه آوردن احساس هم سرنوشتی با کارگران این کشورها، خود را تحکیم بخشد و اهداف خود را متحقق سازد.

امروز هنگامی که ما بچشم خود می بینیم که پیشروترین تشکلهای کارگری در کشورهای اروپایی، دفاع از حقوق کارگر خارجی را در صدر وظایف خود قرار داده اند و عملاً هنگامی که نیروهای راسیستی و شبه فاشیستی شعار "خارجی برو بیرون" را میدهند، این اتحادیه ها و تشکلهای کارگری هستند که از حق ماندن خارجیها دفاع می کنند و آنها را در مقابل حملات راسیستی حمایت می نمایند، چگونه می توان ایمن نیروی عظیم اجتماعی را نادیده گرفت؟

پرواضح است که یکی از اهداف اساسی انجمن ما، جلب حمایت از کارگران بومی از مبارزات طبقه کارگر ایران و تسهیل امر ایجاد تشکلهای مستقل خود می باشد و این مقدمه نمی باشد اگر ما در خود فرو رویم و تشکل ما، محل رشد و نمو روحیه ناسیونالیستی و عزت طلب ایرانی باشد.

نکته دیگری که باید در اینجا بدان اشاره کنیم اینست که بعد از چندین سال که احزاب و سازمانهای سیاسی بنام کارگران حرف زده اند ولی در عمل کوچکترین ربطی به زندگی و منافع واقعی کارگران نداشته اند و بخشاً حتی عملکردشان صریحاً به تشکل یابی کارگران و مبارزات آنها زده است، ذهنیتی در میان برخی رفقای کارگر و غالب کسانی که با این مسائل درگیر بوده اند بوجود آمده است که گویا تمام بدبختیهای کارگران، غالب شدن ارتجاع اسلامی، شکست انقلاب، سرکوب حرکات کارگری، متلاشی شدن شوورها و تشکلهای کارگری اوائل انقلاب و غیره همه و همه در اثر دخالت سازمانهای سیاسی در تشکلهای کارگری بوده است! و بنابراین باید از دخالت احزاب و سازمانهای سیاسی در تشکل کارگری جلوگیری کرد و با اصطلاح از احزاب "مستقل" باقی ماند.

پرواضح است که امروز با متلاشی شدن اکثر سازمانهای سیاسی چپ، با کم نفوذی اغلب آنها در بین کارگران و با سابقه تاریک برخی از این جریانها و احزاب که دست در دست رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی نهاده و بقول خودشان "شمشیر جلاذ را تیز می کرده اند" این گرایش زمینه مادی بیشتری پیدا کند.

واقعیت اینست که در میان کارگران هم همانند سایر طبقات و اقشار جامعه، گرایشها مختلف وجود دارد و هر کدام از این گرایشها نمایندگان اجتماعی خود و در تحلیل نهایی احزاب سیاسی خاص خود را دارا هستند. بنابراین اگر کسی فکر کند که می توان تشکلهای کارگری بوجود آورد - حال با هر وسعت و دامنه ای - اما در آن سیاست و بالطبع احزاب سیاسی تاثیر خود را نگذارند و با اصطلاح "غیر سیاسی" باشند یا آگاهانه بدنبال سیاست دیگری است و یا خوش خیال و ساده لوح! چرا که حتی قویترین اتحادیه های کارگری که در سرتوجه اساسنامه خود کلماتی از قبیل "تشکل کارگری و مستقل" از احزاب و... نوشته اند، عملاً تحت سیطره سیاسی یک حزب خاص قرار دارند، هر چند دنباله و زائده آن حزب نیستند و این چیزی است که باید بان توجه داشت.

مثال D.G.B (کنفد راسیون سراسری کارگری آلمان)، و حزب سوسیال دموکرات آلمان SPD و نیز مثال C.G.T (کنفد راسیون کارگری فرانسه) و حزب کمونیست فرانسه و نیز حزب کارگر انگلستان و T.U.C و ۰۰۰ نمونه های بارز صداقت این مطلب هستند.

بنابراین از نظر من تشکل کارگری - و بطریق اولی - تشکل کارگران تبعیدی باید ضمن حفظ استقلال تشکیلاتی خود و تبدیل شدن به زائده سیاسی و تشکیلاتی سازمانها و احزاب مختلف، از اینکه جریانات سیاسی بتوانند حرف خودشان را بزنند و نظرگاههای خود را در ارتباط با سازمانیابی کارگران، متشکل کردن آنها و خلاصه در رابطه با سرنوشت کل طبقه کارگر، ابراز کنند نباید واهمه داشته باشد و این تنها راهی است که در اثر برخورد آزادانه عقاید دوستان واقعی کارگران مشحور شده و تشکل کارگری میتواند آزادانه و دموکراتیک بر اساس رای اکثریت راه خود را انتخاب کند.

(رضا)

کنگره ۱۶ سندیکای فلز آلمان (ا.گ.ک. متال)

مبارزه برای ۳۵ ساعت کار در هفته، کاهش بیکاری و افزایش دستمزد

مبارزه برای ۳۵ ساعت کار در هفته، کاهش بیکاری و افزایش دستمزد! در ماه نوامبر ۸۹ اتحادیه فلزکاران آلمان، بزرگترین سندیکای کارگری آلمان و جهان با ۲/۶ میلیون نفر عضو، شانزدهمین کنگره خود را در برلین غربی و در حال وهوایی برگزار کرد که چند کیلومتر آنطرف تر پشت دیوار برلین هزاران نفر برای دموکراسی و در حالت درسوز و غضب خود تظاهرات میکردند.

موضوعات اصلی و روز کنگره عبارت بودند از: ۳۵ ساعت کار در هفته - که بتوان متحدان بیکاری توده‌ای مبارزه کرد، داشتن آخر هفته آزاد و مستقل که بتوان وقت بیشتری برای خانواده و نیز تاثیر گذاری در جامعه داشت و افزایش دستمزدها که بتوان زندگی حداقلی را برای حقوق بگیران تامین کرد.

در کنگره بخشهای زیادی بعمل آمد و جنبه‌های مختلف سیاستهای سندیکای فلز مورد بحث و بررسی قرار گرفت. از جمله برای مسئله تاکید شد که با هجوم کسرنهای* چند ملیتی و تقویت نیروهای واپس گرا، کارسندیکایی در بسیاری از کشورها تضعیف شده است و با وجود این سندیکای فلز در سالهای اخیر پیروزیهایی را بدست آورده و با وجود سخت شدن اوضاع، از منافع اعضای خود دفاع نموده است.

کنگره مهمترین هدف تشکیلاتی اتحادیه فلز را اجابت دادن هر چه بیشتر سندیکادار همه کارخانه‌های مربوطه از طریق نمایندگی کردن منافع کارکنان و نیز از طریق دیالوگ مستمر با اعضا خود دانست و معتقد است که برای این منظور باید توانایی‌های سندیکای برای نمایندگی منافع گروههای شاغل نظیر کارمندان، زنان، جوانان و خارجی‌ها را هر چه بیشتر افزایش داد.

در رابطه با سیاست اروپایی، ا.گ.ک. متال معتقد است که حقوق و قوانین کار باید در تمامی سطوح زندگی کارگران و کارکنان بطور هماهنگ تنظیم گردد. و نیز بر این حق پافشاری میکند که همه کارکنان بتوانند محل کار و زیست خود را آزادانه انتخاب کنند و نیز همه خارجی‌ها که قانوناً در کشورهای بازار مشترک زندگی میکنند باید از حق شرکت در انتخابات محلی برخوردار گردند.

* کسرنها، کمپانیهای غول پیکری هستند که در چند رشته از صنایع نظامی گرفته تا الکترونیک و بانک و صنایع مصرفی و ۰۰۰ سرمایه - گذاری کرده‌اند. از کسرنهای معروف میتوان A.E.G، زیمنس، هوخت و غیره را نام برد.

هم چنین کنگره خواستار آن شد که پیش نویس لایحه دولت در مورد تعیین زمان کار باید فوراً پس گرفته شود چرا که این قانون منافع کارکنان را تماماً تحت الشعاع منافع سودجویانه کارفرمایان قرار میدهد، زمان کار را افزایش داده و کار آخر هفته را آسان میسازد. در مقابل، نمایندگان کنگره خواستار شدند که کار بیش از ۸ ساعت در روز و ۵ روز در هفته نباشد و اضافه کاری محدود گردد و نیز کار شبانه محدود شده و برای زنان ممنوع گردد.

نمایندگان خواستار ممنوعیت کار اجاره‌ای (کاری که توسط شرکتهای خصوصی کار با به شرکتها "اجاره" داده میشود) و نیز قرارداد های کار بدون بیمه شدند. آنها همچنین تاکید کردند که کارگاهها "مستقل" (یعنی کاری که برای هر فرد تا سقف ۴۰۰ مارک در ماه بدون پرداخت مالیات و حق بیمه آزاد است نظیر کارهای کم هزینه Aushilfe و ۰۰۰) باید غیر قانونی گردد.

کنگره در بحثهای خود همچنین مرکز شغل مذاکره با کارفرمایان را بر سر مسائل زیر تعیین کرد:

۱- افزایش درآمد حقیقی کارگران - در این مورد بویژه بر احتیاج گروههای مزدی سطوح پایین تاکید کرده شد و نیز کارآموزان هم باید در قرارداد های تعیین دستمزد بحساب آورده شوند.

۲- مناسبات کار باید مطمئن و کار اجاره‌ای ممنوع گردد.

۳- هدف کوتاه مدت ا.گ.ک. متال در سال ۱۹۹۰ عبارتست از ۳۵ ساعت کار و حفظ تعصبات آخر هفته.

مسئله دیگری که در کنگره ا.گ.ک. متال بر سر آن بحث بعمل آمد، موضوع کارگران خارجی بود. کنگره معتقد بود که کارکنان خارجی باید هر چه بیشتر در ا.گ.ک. متال عضویت یابند. لازم این کار ارتباط هر چه بیشتر آنها در تمامی سطوح تشکیلات و بهتر نمایندگی کردن منافع آنها، همکاری بیکاران خارجی، کار در محلات و پیشبرد کارهای فرهنگی است.

بعلاوه موضوع ا.گ.ک. متال در قبال قانون جدید امور خارجی‌ها روشن است و ا.گ.ک. متال تمامی محدودیتهای برای خارجی‌ها را مردود میشمارد.

ا.گ.ک. متال معتقد است که مهمترین وسیله برای ادغام خارجی‌ها (در جامعه آلمان) حق شرکت در انتخابات محلی برای آنهاست زیرا آلمان فدرال جامعه‌ای چند ملیتی و چند فرهنگی است و بی‌شک رسمیت شناختن ساکنین خارجی بمثابة بخش تفکیک ناپذیر جامعه شرط و زیربنای دموکراتیک بودن آن جامعه است.

گزارش دومین ...

تذکر کارگراخراجی چوکا

دنباله از صفحه ۱

آینده در رابطه با پیشبرد اهداف انجمن بیشتر شود .

بهر حال بعثت کمبود وقت باقی ماند و این بحثها ناتمام ماند و در پایان این دور بحث قرار شد که رفقا نقطه نظرات خود را مکتوب کرده و برای انتشار در اختیار ه . ت نشریه قرار دهند .

سپس انتخابات هیئت اجرایی و بازرسین صورت گرفت و ۵ نفر از رفقا بعنوان ه . ا و ۲ نفر نیز بعنوان بازرسهای انجمن از سوی مجمع عمومی برگزیده شدند .

در وقت باقیمانده ، رفقا پیشنهادات خود را در رابطه با فعالیتهای آتی انجمن ارائه دادند و برنامه دوره آتی انجمن بدین شرح به تصویب رسید :

- ۱- در فاصله ۶ ماه تا مجمع عمومی ، حداقل ۳ شماره نشریه منتشر شود .
- ۲- در رابطه با شناساندن جنبش کارگری ایران ، قرار بر این شد که یک یا دو سمینار کارگری در این فاصله برگزار شود و ۳

طبق قانون مطبوعات نقل مطلبی از يك نشریه در نشریه دیگر باید با توافق طرفین و یا نویسنده نوشته صورت گیرد و یا حداقل منبع نقل نوشته درج گردد .

متاسفانه هیات تحریریه جهان نو (نشریه هواداران سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در خارج کشور شماره خرداد - تیر ۱۳۶۸ - ژوئیه - اوت ۱۹۸۹ شماره ۶) اقدام بدرج "خاطرات کارگر

تبعیدی" سز مندرج در کارگر تبعیدی شماره ۴) کرده بدون ذکر هیچگونه توضیحی . اینجا نب کارگر اخراجی کارخانه چوکا به این امر اعتراض دارم و از مسئولین جهان نو تقاضای درج این مطلب را در شماره بعدی نشریه جهان نو دارم .

کارگر اخراجی کارخانه چوکا - ج
۲۰/۱۰/۸۹

رفقا خواسته شد که امکانات خود را مشخص سازند و تعدادی از رفقا داوطلب سازمان دادن امر ترجمه شدند .

در پایان قرار شد پیام مجمع عمومی کارگران تبعیدی به افراد ، سازمانها ، تشکلهای کارگری و احزاب و مجامع موکراتیک و مترقی در نشریه درج گردد و از همه آنها که مدعی دفاع از منافع کارگران هستند ، بخواهد که انجمن را در راه رسیدن به اهدافش بهر شکلی که میتواند یاری رسانند .

نفر از اعضای انجمن داوطلب بحث در این سمینارها حول مسائل جنبش کارگری ایران شدند . این سمینارها میتواند بصورت بحث آزاد هم ارائه شود .

۳- برای سروسامان دادن به وضعیت واحدهای کشوری ، تاکید شد که رفقا در شهر و کشور محل سکونت خود ، با بوجد آوردن پاتوقهای کارگری ، زمینه تقویت واحدها و پیشبرد اهداف انجمن را فراهم سازند .

۴- در رابطه با مسئله ترجمه بزبانهای آلمانی ، انگلیسی و هلندی و دانمارکی ، از

اما وسعت بلحاظ قانونی مشکلی است . مثلاً همین امروز کارفرمایان رشته مثال تهدید کرده اند که در حین اعتصاب درهای کارخانجات را در سراسر آلمان خواهند بست . دادگاه عالی آلمان نیز قانون ضد اعتصاب را کاملاً پابرجا نگذاشته است . اما فاش شدن برپا رگراف ۱۱۶ که برخلاف قانون اساسی است و بسته شدن کارخانه را در حین اعتصاب مجاز بشمارد ، امری حیاتی برای ۱۰۰ ک . ک . مثال بمشابه یک سازمان مبارزه و دفاع بشمار میرود . کنگره سندیکا در مقابل این سوء استفاده از قدرت توسط کارفرمایان بسیج همه جانبه ای را در دستور می گذارد در مورد سیاست حقوقی و حقوق کار ، نمایندگان حاضر در کنگره متعهدینا به دولت فدرال آلمان حمله نموده و تاکید کردند که دولت با از میان برداشتن قوانینی که محافظ حقوق کارکنان است ، جامعه را بسمت انشقاق بیشتر پیش می راند .

نمایندگان کنگره خواستار دخالت دادن بیشتر شوراهای کارخانه در مورد قرارداد های کار شدند . و از آنجا که بیکاریهای تودمهای ، اخراج بی دردسر کارکنان را آسان کرده است ، نمایندگان خواستار بهبود قوانین مربوط به اخراج گشتند . از جمله تاکید کردند که شورای کارخانه باید در تمامی موارد اخراج از حق و تویر خوردار باشد و اخراج نباید امری باشد که محضاً کارفرما در مورد آن تصمیم گیری کند .

موضوع پایانی قطعنامه کنگره ، اعلان جنگ به احزاب دست راستی و راستیست ، آلمان از جمله حزب " جمهوری خواه " (ری پولیکان) بود . اکثریت نمایندگان بر این نظر بودند که عضویت در آ . ک . مثال با عضویت در حزب نئو فاشیستی جمهوری - خواه مغایرت دارد . این حزب نند تشکیلات کارگری ماست . کنگره تصمیم گرفت که کسانی که عضو این حزب هستند ، نمیتوانند عضو آ . ک . مثال هم باشند و اعضا " ری پولیکانها " باید از عضویت آ . ک . مثال اخراج شوند .

برای رسیدن باین اهداف ، آ . ک . ک . مثال در نظر دارد همکاری بین المللی خود را با اتحادیه سندیکاهای اروپا و نیز با دیگر سندیکاهای مثال در سطح اروپا تقویت نماید . همچنین کنگره برای مسابهای پایهای تاکید گذاشت که باید به انشعاب سازمانهای کارگری اروپایی خاتمه داد . بدین منظور باید اختلافات ایدئولوژیک مسابین سندیکاهارا کنار گذاشت تا بتوان از منافع کارکنان در سطح اروپا بضرر مؤثری دفاع کرد .

در مورد حقوق سندیکایی و حق اعتصاب ، کنگره اعلام کرد که مادر ماب - رزات کارگری آینده برخلاف سال ۸۴ ، بعد از شروع اعتصاب و بسته شدن درهای کارخانه توسط کارفرمایان ، به آسانی به خانه هایمان نخواهیم رفت . مادر این مبارزات تمامی نیروی خود را بکار خواهیم گرفت .

درداخل ایران

ترجمه مقاله چاپ شده در نشریه RECORD اتحادیه کارگران حمل و نقل (T.G.W.U)

بریتانیا - ژانویه ۱۹۹۰

شاه، خمینی و طبقه کارگر

چطور رفتار سرمایه داری کارگران را در پیشگاه قرار داد :

ایران به عنوان یک کشور غیر پیشرفته (با استانداردهای غربی) در سالهای ۱۹۶۰ پروسه نرسیده صنعتی شدن را گذراند. به دنبال آن در سالهای ۱۹۷۰ با شکوفائی اقتصادی علت بالا رفتن قیمت نفت سطح سرمایه خارجی در ایران بسیار بسیار زیاد شد. و بدنبال آن ایران دوباره به یک کشور باسختی و مشقتها فراوان بازگشت. در جریان تمامی این پروسه پر آشوب طبقه کارگر ایران شکل گرفت. اما چطور این پروسه انجام گرفت، و آینده این ملت در دسر کشیده چیست ؟

طبقه کارگر ایران برای اولین بار بعنوان یک طبقه با هویت بدنال رفم و اصلاحات ارضی دهه ۶۰ در زمان رژیم شاه شکل گرفت.

بدنبال این رفم میلیونها دهقان به بازار کار در مناطق صنعتی سرازیر شدند. هزاران کارخانه که اکثر آنها با پیشقدمی و سوبسید دولت بودند، ساخته شدند.

رژیم شاه پیش درآمد مربوط به اینکار را از نفت بدست آورد. کمپانیهای خارجی نیز اقدام به سرمایه گذاری کردند که این سرمایه گذاریها حدود ۱۰ درصد محل سرمایه گذاریها را شامل میشد و بقیه توسط دولت انجام گرفت.

در این پروسه صنعتی کردن فشرده همانطور که شاه این پروسه را " مدرنیزه کردن سریع جامعه " نامیده بود در واقع به معنای شروع تاریخ معاصر ایران میباشد.

از یکطرف رفم ارضی سودهای کلان برای سرمایه گذاریهای خارجی را در برداشت و بوجود آورنده صاحبان ثروتمند کارخانه و تکو کراتها بود.

اما از طرف دیگر میلیونها نفر مورد استثمار و حشانه قرار گرفتند. ساعت کار زیاد با حقوقهای بسیار پایین، نداشتن حق اعتصاب و یا حتی نداشتن حق سازمان و اتحادیه خودشان از مشخصات این دوره بود. مدرنیزه سیون شدت بیشتری درد و ران دهه ۷۰ پیدا کرد تا سال ۱۹۷۷ که قیمت نفت در بازار جهانی سقوط کرد. و برنامه شاه یکمتر به ازیرل خارج شد.

دولت در جواب به فشار که بودجه زیاد سیاست ریاضت اقتصادی را اتخاذ کرد. کمپانیهای خارجی که از سرمایه گذاری تا آنوقت

بسیار راضی بودند سرمایه هایشان را خارج کردند.

پیکاری سیر صعودی سریعی بخود گرفت و تورم خارج از کنترل قرار گرفت.

ایران در معرض بحران قرار گرفت و طبقه کارگر ایران بیشترین لطمه را خورد. در واقع حتی طبقه متوسط مورد لطمات جدی قرار گرفت. این اوضاع و احوال بود که رهبران مذهبی متوجه این موقعیت مناسب شدند. آنها در کار تمامی تغییرات فرهنگی که این مدرنیزه سیون بوجود آورده بود از موقعیت استفاده کرده و مخالفت خود را با فرمهای شاهنشاهی ابراز کردند. فرمهایی که در واقع صدمات جدی به موقعیتشان، و قدرتشان به همراه استثماری که خود از طبقه کارگری کردند، زد.

در اواخر سال ۱۹۷۸ میلیونها کارگر در مخالفت با شاه قرار گرفتند، مخالفتی که برای براندازی رژیم شاه کافی بود.

خمینی رهبر مذهبیون خواستار تعویض قدرت مسالمت آمیز بود اما دیگر انقلاب قابل جلوگیری نبود و قدیمیترین رژیم سلطنتی قرن به کناری جاروشد.

اما به محض قرار گرفتن دولت جدید در قدرت، دولت شروع به از بین بردن و سرکوب دستاوردهای انقلاب از قبیل ۴۰ ساعت کار در هفته و حقوق مربوط به سازمان کارگران و حق اعتصاب کرد و شوراهای کارخانه که در طول انقلاب ساخته شدند مورد حمله قرار گرفته و با شوراهای رسمی اسلامی عوض شدند.

رئیس جمهور وقت لقب "آشغالهای غیر لازم" را به شوراهای داد و به مانند تیبیت (Tebbit) (تورمن تیبیت و زیر کار و صنایع دولت تا چدر سالهای اول بقدرت رسیدن حزب محافظه کار انگلیس بود) به کارگران نصیحت میکرد که کارگران باید به کار کردن مشغول شوند. اعتراض با گلوله جواب داده شد، اعتصابات سرکوب شدند و صد تحت بهانه "بیرون راندن عمال خارجی" از کردستان از ارتش علیه مردم کردستان استفاده کرد.

در سال ۱۹۸۱ بنی صدر که جناح لیبرالها را در دولت نمایندگی میکرد اتحادی را با مجاهدین انجام داد و بطور کامل از فراکسیون دیگر دولت یعنی فائز متالیسم (افراطی گرا) های حزب جمهوری اسلامی جدا شد.

خمینی ایده های دیگری داشت. طرفداران او کمین و حشانه

محیط کار بود . مدیریت اول قبول کرد که به تعدادی از کارگران مزایا را پرداخت کند و در آخر تحت فشار مجبور شد که مزایا را به همه کارگران بپردازد . کارگران بر سر مقدار آن باز دست به اعتراض زدند و مدیریت سرانجام مجبور شد که پرداختی را افزایش دهد .

* * *

در این مقاله دو خبر کوچک را از I. L. S. C. (کمیته همبستگی با کارگران ایران) شماره ۱ نیز چاپ کرده‌اند .

۱- قیمت زندگی :

در ماه جولای ۱۹۸۶ مردی که بچه‌اش را در بخل داشت وارد دارو خانه‌ای شد تا شیر بخرد . اما به او گفته می‌شود که باید آنرا از بازار آزاد بخرد . او از مغازه بیرون می‌آید و فریاد می‌زند که او بی‌کار است و پول ندارد شیر خشک را بقیمت بازار آزاد بخرد . او در حالیکه فریاد می‌زند بچه‌اش را محکم بر آسفالت خیابان می‌کوبد تا برین وحشت زده بگریه درآید و فریاد می‌زند که بچه را بچسباندند و بکشند و در کنار بچه‌اش زمین می‌افتد .

۲- ۵۵ پسر در روز :

دولت اسلامی حداقل دستمزد روزانه برای سال ۹۰-۱۹۸۹ را معادل ۵۵ پسر در روز اعلام کرد . ساعت کار رسمی ۴۴ ساعت در هفته می‌باشد و این در حالیست که در خیلی از کارخانه‌ها ساعت کار ۱۲-۱۰ ساعت می‌باشد . بسیاری از کارگران حتی این حداقل را نمی‌گیرند .

۱۰ درصد جمعیت که حدود ۵ میلیون می‌شوند ۶ تومان در روز درآمد دارند . این درآمد فقط برای خریدن یک سیب زمینی کافی می‌باشد !

مدیریت واری از اختناق راتحت بهانه " مبارز با تروریسم " براه انداختند .

ساعت کار اضافه شد ، حقوق‌ها پایین آورده شدند و زنان بعنوان شهروندان دست دوم شدند . اما در طول ۸ سال ترور کارگران ایران هیچ وقت تسلیم رژیم نشدند و صدها اعتصاب را سازمان دادند . اعتصابیون بارها با دست خالی جلوی آتش‌تفنگ‌های رژیم ایستادگی کردند . در دهه اخیر تاریخ ایران بیش از هر چیز سایه جنگ ایران و عراق مستولی بوده است ، تنهادستا و رد جنگ ، یک میلیون کشته هزاران معلول ، گرسنه و میلیون‌ها پناه‌نده از منطقه جنگی بود . فشارهای ضد جنگ شروع شد . جمهوریخواهان اسلامی تحت فشار به آتش‌بس رضایت دادند . اما در همان حال دوره جدیدی از اختناق و سرکوب اعداهای دسته جمعی و شکجه را آغاز کردند . دولت می‌خواهد آنچه را که قبل از جنگ شروع کرده بود هم اکنون نیز ادامه دهد . جای تعجبی ندارد که طبقه کارگر ایران روی جنبش کارگری جهان برای پشتیبانی و همبستگی حساب کند . چند پیروزی بزرگ در مبارزه کارگران ایرانی کافی بود برای اینکه کارگران خود را برای اعتراض سازمان دهند . یکی از آنها اعتصاب ۱۳۰۰ نفره (۳۰۰ نفر زن) جو راب آسیا (استرالایت) که خواستار آموزش و پرورش رایگان برای بچه‌هایشان و افزایش دستمزد بود ، می‌باشد . در این اعتصاب به مدیریت یک هفته وقت داده می‌شد که بالاخره کارگران تعدادی از خواسته‌هایشان را می‌گیرند .

همچنین اعتراض کارخانه ماشین ایران ناسیونال علیه پرداخت نکردن مزایای عقب افتاده کارگران و همچنین نداشتن امکانات رفاهی در

معرفی اتحادیه T.G.W.U

اتحادیه T.G.W.U (Transport and General Workers Union) بزرگترین اتحادیه کارگری در انگلیس می‌باشد . این اتحادیه حدود ۱,۳۰۰,۰۰۰ نفر عضو دارد که از این تعداد ۱/۱۰۰/۰۰۰ مرد و ۲۰۰/۰۰۰ نفر زن می‌باشند . T.G.W.U یعنی اتحادیه کارگران ترانسپورت و عمومی . اعضای این اتحادیه از صنایع حمل و نقل و کشتی سازی گرفته تا کارمندان اداره‌ها و صنایع سنگین را در بر می‌گیرد و این اتحادیه در سالهای اخیر از کارگران و کارمندان گاراژهای

مکانیکی ، صنایع انتشاراتی و کارمندان هتل نیز عضوگیری کرده است . تاریخ تشکیل T.G.W.U به سالهای ۱۹۲۰ بر می‌گردد . در آن موقع اتحادیه کارگران بارانداز وارف (Wharf) که در لندن مستقر بود شروع به تبلیغ به یکی شدن با کارمندان و کارگران کشتی سازی کرد تا اینکه اتحادیه ملی کارگران بنادر دریایی بعد از مدتی به آنها پیوست . و این در واقع آغاز تشکیل T.G.W.U شد ، و بدنبال این اتحادیه‌های کوچکتری نیز به این اتحاد اظهار علاقه کردند و در ۱۸ اوت ۱۹۲۰ بدنبال حضور ۵۹ نماینده از ۱۳ اتحادیه ، T.G.W.U تشکیل شد .

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران سراسر جهان

مصاحبه پست آلمان

بایکی از رهبران اتحادیه کارگری COSATO آفریقای جنوبی

خومالو: اولین مشکل ما این است که اکثریت اعضای ما یادرس نخود انده‌اند و یا از کمی سواد برخوردارند اکثریت آنها نه می‌توانند بنویسند و نه می‌توانند بخوانند. مشکل دیگر ما این است که ما راز پایه ای ترین حقوق انسانی مان محروم ساخته‌اند، بطور مثال تمام شغل‌های پست، همانند نظافت و تمیزی اتاق‌ها را به ما سپرده‌اند اما ما مبارزه می‌کنیم تا بتوانیم شغل‌های تخصصی تر در اداره جات را اشغال نماییم.

پست آلمان: قانون جدید کار چه کار کردی داشته است؟

خومالو: قانون جدید کار اعتصاب و هرنوع آکسیون را به جهت همبستگی با دیگران ممنوع اعلام نموده است و علاوه بر این موانع و مشکلات جدی را سر راه قراردادهاست تا یک اعتصاب را به عنوان اعتصاب قانونی برسمیت بشناسد. سندیکاها بر طبق این قانون، می‌توانند مسئول اعتصاب شناخته شوند و بدلیل اخلاقی در تولید می‌توانند محاکمه و به پرداخت جریمه محکوم شوند، ولی ایسین قانون شامل سندیکای پست نمی‌شود چرا که مابعضان کسانی که خدمات عمومی در جامعه انجام می‌دهند، حق اعتصاب نداریم و به همین ترتیب حتی مشکلی شدن بطریق سندیکایی را نیز نداشتیم، اما ما سندیکای خود *P.O.T.W.A* را به نیروی خود و با قدرت خود تثبیت نمودیم و دولت در مقابل اتحاد ما، سکوت نمود و ظاهرآ باید آنرا پذیرفته باشد.

پست آلمان: وضع کارگران سیاه پوست درست چگونه است؟

خومالو: به لحاظ قانونی سیاه پوستان حق ندارند درست شغلی را اشغال کنند که قانوناً به کارکنان سفید پوست تعلق دارد امروزه چهره دیگر سیستم در حقوق کمتر در مقابل کار برابر برای کارگران سیاه پوست خود را نشان می‌دهد، بخشی از همکاران سیاه پوست ما حتی از حقوق اجتماعی مانند حق بازنشستگی و یا حق بیمه و مدد و میت حین کار ۰۰۰ محروم می‌باشند، بطور کلی تمامی حقوق اجتماعی ما به نوعی زیر پا گذاشته می‌شود.

پست آلمان: یکی از خواسته‌های کنگره ما این بود که تمام کالاهای آفریقای جنوبی در آلمان فدرال تحریم شود، شما در این مورد چه فکر می‌کنید؟

خومالو: برای حمایت و پشتیبانی از ما، این راه حل بسیار خوبی است و بوسیله آن اعضای ما نیز می‌توانند دریابند که با وجود همه ارتباطات آلمان فدرال و آفریقای جنوبی بعنوان بزرگترین شریک تجاری آفریقای جنوبی، انسان‌هایی در آلمان فدرال یافت می‌شوند

بقیه در صفحه ۱۵

سندیکای پست در آلمان "D.P.G." از تاریخ ۳۰ اکتبر تا ۹ نوامبر نمایندگانی از سندیکای پست در آفریقای جنوبی، زامبیا، زیمبابوه و بوتسوانا را به آلمان فدرال دعوت نمود. نشریه سندیکای پست آلمان، در کنگره این سندیکا با آقای ووسی - خومالو *Vusi Khumalo*، دبیر کل سندیکای پست و تلگراف و تلفن آفریقای جنوبی، مصاحبه‌ای به عمل آورد که در زیر از نظر شما می‌گذرد:

روزنامه سندیکای پست آلمان DP: سوال: مدت کوتاهی است که رهبران "A.M.C" (کنگره ملی آفریقا) از زندان‌های یافته‌اند، آیا بنر شمارش برد و دولت جدید آقای *de Klerk* خواستار از بین بردن سیستم آپارتاید می‌باشد؟

خومالو: مطمئناً تغییرات معینی صورت خواهد گرفت، اما ما به آنها به مثابه قدم‌های تاکتیکی رژیم آپارتاید نگاه می‌کنیم، چرا که این رژیم قصد دارد با فشارهایی که بر روی سیستم نژاد پرستانه‌اش وارد می‌آید مقابله کند، از سوی دیگر در اواسط اکتبر کنفرانس کشورهای مشترک - المضاف "Common Wealth" برگزار می‌شود، که مسئله تحریم اقتصادی رژیم آپارتاید را در دستور کار داشت، که دولت سفید پوست آفریقای جنوبی متأسفانه موفق شد از برگزاری کنفرانس جلوگیری نماید.

پست آلمان: در حال حاضر وضعیت اقتصادی و اجتماعی در آفریقای جنوبی چگونه است؟

خومالو: با وجود کتابه کسرنه‌های جهانی و کشورهای صنعتی غرب، مثل همیشه این رژیم توان چندانی در تأخیر گذاری بر روند توسعه اقتصادی ندارد، بیش از یک سوم جمعیت در کشور ما، بیکار می‌باشد. علاوه بر این درصد بالای افزایش جمعیت، به شدت یافتن بحران اقتصادی کمک می‌نماید.

پست آلمان: چه زمانی سندیکای پست در آفریقای جنوبی بوجود آمد؟

خومالو: سندیکای ما در اوت سال ۱۹۸۶ تشکیل یافت، زیرا ما کارکنان سیاه پوست پست یک سندیکا و یک سخنگو احتیاج داشتیم، تا از طریق آن خواسته‌های خود را بیان داریم. و از آنجا که احزاب سیاسی ما ممنوع می‌باشند، اعضای ما در سندیکا برای اولین بار، با همکراسی آشنا می‌شوند و در آنجا می‌توانند توانایی و قابلیت خود را با شرکت در این پروژه دمکراتیک افزایش دهند.

پست آلمان: سندیکای شما اکنون با چه مشکلاتی رودر روست؟

اخبار کارگری ایران

گزیده‌هایی از خبرهای کارگری، نشریات نیروهای اپوزیسیون

خودداری شد و بلاخره پس از ساعتها در بیمارستان دیگری بستری شد که در آن جا هم بدلیل عدم حضور پزشک و فکند ان داروهای سوختگی سعید طالبی بعد از ۲۶ ساعت زجر کشیدن در گذشت .

۲- کارگری در حین کار در اطراف شهرک قدس در زیر آوار جان خود را از دست داد . بر اساس این گزارش ، حادثه هفته گذشته در حوالی شهرک قدس روی داد و کارگری بنام فصل اله همتی در حین خاکبرداری در زیر آوار ماند و شسته شد . (اطلاعات ۱۱ مهر) .

۴- ریزش قسمتی از سقف يك پل در پارک رسالت ، کارگری را که در حال کنار کردن در زیر پل بود ، به کشتن داد . حادثه حدود ساعت ۸ با داذ جمعه ۲۲ مهر ۶۸ رخ داد و وصی آن يك کارگر شهرداری بنام " آقام اوغلا ایمانی " که به اتفاق چند نفر از همکارانش در زیر پل واقع در پارک رسالت مشغول کار بودند ، بر اثر ریزش ناگهانی قسمتی از سقف بتونی پل در دم کشته شد . این پل بتازگی بوسیله بتون مرمت شده بود ! (کاروکارگر ، شماره ۲۳۱)

همراهانش زیر دست و پای کارگران کم مینوند و وقتی دوباره سرولله اش پیدا مینود رنگ عوض کرده است و شروع به مظلوم نمایی میکند ، جای شکنجه هایش را نشان میدهد و میگوید ما همه این رنجها را بحاطر شما کشیدیم و الان هر حرکتی بر علیه رهبری نظام ، تضعیف آنست . اما کارگران با صراحت بر حواسته هایمان پافشاری کردند و آخرند سرمایه دار و همراهانش گورشان را کم کردند . روز بعد شش مهر ماه غاری با برخی از خواسته های کارگران موافقت کرد .

★ نبود شرایط ایمنی در محیط کار
باردیگر قربانی گرفت

۱- خبر کیهان ۲۴ دیماه : دو کارگر در ریزش معدن ذغال سنگ شاهرود کشته شدند .

۴- یکی از نشریات اپوزیسیون: سعید صالبی کارگر صنایع ریخته گری ایران واقع در شهر صنعتی کاوه (ساوه) حدود اوائل مهر ماه حین کار در مجاورت کوره ذوب در اثر اتصال برق فشار قوی کلید کوره دچار برق گرفتگی و سوختگی شدید شد اما با وجود وضع وحیشت از پذیرش او در بیمارستان

★ ده هزار دارگر کشت و صنعت کارون از تاریخ ۱۱ تا ۱۸ شهریور در اعتراض به وضع بد دستمزد هایشان پس از ماهها صبر و انتظار برای رسیدگی به مطالبات شان که افزایش دستمزد از طریق اجرای صیغه بندی مشاغل و پرداخت حقوق های عقب افتاده مربوط به سالهای ۶۴ به بعد بود به اعصابی یکبارچه دست زدند . بعد از یک هفته اعتصاب اعتراض و پایداری کارگران با دحالت پاسداران اعزامی از اهواز مواجه شد . پاسداران به منظور متفرق ساختن کارگران اعتصابی و متحصن آنها را محاصره نموده به تهدید و ارعاب و تیراندازی هوایی دست زدند و چون نتیجه ای حاصل نند بمنظور در هم شکستن اعتصاب ۲۰ نفر از کارگران را دستگیر نموده و تهدید به اخراج عمگسی کارگران کردند . اما مقاومت بجای کارگران مقامات دولتی و مزدوران مسلح را وادار به تسلیم کرد . مسئولان سپاه با انتشار بخشنامه ای قول رسیدگی به مطالبات کارگران را حداکثر تا دی ماه دادند . کارگران دستگیرنده نیز بعد از چند روز آزاد گردیدند .

★ بعد از انتشار بخشنامه " انضباطی " از طرف مدیریت کارخانه استار لایت مبنی بر اینکه صرف غذا در بیرون از نهارخسوری مجاز نیست ، کارگران از بردن غذا به اتاق مدیریت هم که خارج از صف و خارج از نوبت صورت میگرفت جلوگیری کردند . روز بعد یکی از کارگران بهمین علت اخراج شد و سایر کارگران به حمایت از او جلوی در کارخانه جمع شدند . کارگران در این اجتماع اعتراضی نه تنها حواست لغو حکم اخراج همکارشان ، بلکه حواسته های دیگری هم مطرح کردند از جمله افزایش دستمزد ، پرداخت مزایای مربوط به طرح طبقه بندی ، مقرر شدن دوباره ساعات شیردادن برای مادران شیرده که مدتی قبل فصعنده بود و بهبود کیفیت غذا و بلاخره با شعارهای " مرگ بر تشتری " حواستار اخراج مدییر کارخانه نیز شدند . روز بعد ۵ مهر ماه هادی غاری مالک کارخانه همراه با محافظان مسلح به کارخانه آمده و حواستار معرفی " عوامل اصلی " مینود . سه نفری که اسامی شان داده میشود و در برابر چشم بقیه توسط شخص هادی غاری به باد کتک گرفته میشوند . اما کارگران دیگر طاقت نمی آورند و غاری و

فراخوان به رفقای کارگر

رفقا :

زندگی و مبارزه ما در میان کارگران ، طبقه ای که خود را متعلق بآن میدانیم و سرنوشت خود را به سرنوشت آن گره زده ایم ، در سهای بسیاری برای ما دانسته است . ما یاد گرفته بودیم که در لحظه به لحظه زندگی کارگران ایران و همدوش آنان ، با پیروزیها و شکست های آنان در مقابله با کارفرمایان و دولت سرمایه داران ، همکاسه سفره خالی آنان و مبارزه برای حق زندگی بهتر ، کار ، داشتن حق تشکل مستقل کارگری ، مبارزه علیه ارگانهای سرکوبگر و ضد کارگری در محیط های کار و زندگی شان ، مبارزه برای داشتن سینه و آب و برق و اسفالت و ... شرکت کرده و از آنان درس بگیریم . امروز که ما هر يك بدلایلی ، از جهنم جمهوری اسلامی گریخته ایم و به کشورهای بیگانه پناهنده شده ایم ، نباید بگذاریم که زندگی گذشته ما ، به خاطره هایی فراموش شده که گوشه ای از ذهن ما را پر می کند تبدیل گردد .

امروز وصیغه تک تک ماست که تجربیات خود در میان کارگران ، از شکل گیری حرکات کارگری گرفته تا تأسیس تشکلهای کارگری ، تعاونی های کارگری ، صندوق های کمک مالی ، مبارزه بر سر اضافه دستمزد ، طرح طبقه بندی ، و ... را از یکسو و بطور کلی تمام خسارت خود از محیطهای کار و زندگی کارگران و ... را جمع آوری و تنظیم کرده و در اختیار نشریه قرار دهم تا بتوانیم تجربیات خود را ببند یگر منتقل نموده و با جمع بندی آنها گوسه های زندگی از وضعیت واقعی طبقه کارگر ایران را ترسیم نمائیم و در برخورد با تشکلهای کارگری خارجی ، از آن بظایه ابزاری مناسب و در جهت اهداف انجمن بهره جوئیم .

انجمن کارگران تبعیدی ایرانی

اخبار خارجی

★ آفریقای جنوبی

روز ۲۲ مه‌ماه صدها هزار کارگر آفریقای جنوبی علیه قانون دارتازه دولت دست به تظاهرات زدند .

در این قانون دولت حق اعتصاب کارگران را محدود کرده است ، چرا که در این چند ساله اخیر از بابت اعتصابات قدرتمند کارگری متحمل زیانهای فراوانی شده است . تظاهرات صدها هزار نفری کارگران آفریقای جنوبی علیه قانون کار ضد کارگری این کشور نیرومندترین حرکت تانکونی این کارگران در برابر قانون کار بوده است .

★ آلمان غربی - کارگران علیه راسیسم

سندیکی فلز آلمان I.G. Metal در پایان سائزدهمین کنگره اش در تاریخ اول آذر قطعنامه ای به تصویب رساند که بر طبق آن اعضای حزب راسیستی جمهوریخواهان آلمان REP از عضویت در سندیکای فلز محروم شدند . سندیکای فلز حزب جمهوریخواهان را غیر دمکراتیک و دشمن جنبش سندیکایی ارزیابی نمود . از ۲/۶ میلیون عضو این سندیکا ۲/۲ میلیون آنرا کارگران تشکیل میدهند .

سندیکی چوب و مواد مصنوعی آلمان نیز با ۱۴۰ هزار عضو در سپریور ماه و پیش از آن سندیکای دارمندان D.A.G با ۴۹۶ هزار عضو ، عضویت اعضاء حزب جمهوریخواهان را در سندیکایشان ممنوع کرده بودند . بعلاوه سندیکای حمل و نقل خدمات عمومی آلمان ÖTV با ۱/۲ میلیون عضو ، عضویت اعضاء سرشناس این حزب را در سندیکای خود ممنوع کرده به این علت که برنامه و خواستههای سیاسی حزب جمهوریخواهان با موازین دمکراتیک و خواستههای سیاسی و اجتماعی سندیکای Ö.T.V در تعارض است و اگر چه همکاری با جمهوریخواهان و نمایندگانشان بهیچوجه مجاز نیست ، اما در عین حال باید به مبارزه سیاسی وسیع با مواضع آنان پرداخت و به رای دهندگان این حزب نشان داد که جمهوریخواهان به مسائل و مشکلات اجتماعی پاسخ غلط میدهند و بدینوسیله بسه هواداران این جریان امکان داد تا بتوانند به سازمانهای دمکراتیک بازگردند .

لازم به یادآوریست که از جفته ساعراهای حزب ناسیونال - راسیستی جمهوریخواهان

را محدود نمودن تعداد خارجیان بملوگیری از ورود پناهندگان ، مقابله باسندیکاهای کارگری تشکیل میدهد .

★ اخبار کارگری شوروی :

مجله "گزارش بین المللی کار" صاحبهای با "بورس کارگاریستی" یکی از رهبران اعتراضات کارگری شوروی چاپ کرده است که در آن به "فدراسیون اتحادیه های کارگری سوسیالیست" در مسکو اشاره شده که در برابر فدراسیون رسمی مورد حمایت دولت ایجاد گردیده و حدود پنج هزار عضو از کارگران فعال دارد . در این صاحبیه کارگاریستی "صن شرح اهداف اتحادیه می گوید : " دستمزد کارگران (علیرغم پروسترویکا) باید بالا برود و بهای اصلاحات نباید از جیب کارگران و شهیدستان تامین گردد .

بدنبال اعتصاب کارگران معدن شوروی ، کارگران راه آهن و رانندگان مترو در مسکو نیز با خواست افزایش دستمزدها تهدید به اعتصاب کرده اند . اوایل مه‌ماه هزاران تن از کارگران بزرگترین کارخانه اتومبیل سازی شوروی در منطقه ی توکلیسائی "دست به اعتصاب زدند . مطالبات کارگران عبارت بود از :

- ۱- افزایش دستمزدها به میزان ۴۰٪
- ۲- بهبود شرایط کار در کارخانه
- ۳- انجام اقدامات لازم برای پانسازی محیط منطقه که در اثر مواد شیمیایی کارخانه آلوده شده .
- ۴- افزایش روزهای تعطیل با پرداخت دستمزد .

این اعتصاب بدنبال تصمیم گیری در گرد همایی کارگران و با موافقت و شرکت گروههایی از کارگران انجام گرفت .

قانون منع و محدود کردن اعتصابات کارگری در شوروی :

بدنبال اعتصابات چند ماه گذشته کارگران معدن که به گفته مقامات دولت شوروی لطمه شدیدی به برنامه "بازسازی" اقتصادی گورباچف وارد کرده است ، دولت شوروی به پارلمان آن کشور پیشنهاد کرد که با تصویب يك قانون فوق العاده ، اعتصابات کارگری تا پایان ۱۹۹۰ در چند رشته ممنوع گردد . اگر چه این پیشنهاد سروصدای

زیادی در پارلمان بپا کرد اما سرانجام اعتصاب کارگری در چهار رشته ممنوع شد و بدنبال آن کلا اعتصابات سیاسی در همه رشته ها قدغن شد . شرط قانونی بودن اعتصابات به رسمیت شناخته شدن آنها از طرف اتحادیه های رسمی یا کمیته های اعتصاب قرار داده شده است .

★ چین :

در چین اول اردیبهست ماه گذشته "اتحادیه کارگران شهر" به جینگ "از میان مبارزات کارگران فولاد این شهر اعلام موجودیت کرد و حداقل بین کارگران ۴۰ کارخانه شهر "به جینگ" نفوذ فراوان دارد . این اتحادیه در برابر سرکوبهای رژیم چین به مقاومت و افسا گری پرداخت و علیرغم سرکوب و حسیانه میدان "تیان آن مین" در حراد ماه گذشته ، و انحلال آن از طرف رژیم چین ، به مبارزه خود ادامه میدهد .

در اواخر حراد ماه گذشته ، یکی از زنان فعال اتحادیه بنام "لونگ" به نمایندگی از طرف کارگران چینی و متحصلا از طرف "اتحادیه مستقل کارگران فولاد شهر جینگ" بنا به دعوت کنفرانس بین المللی کارگران فلز در کپنهاگ در آن کنفرانس شرکت کرد و پس از صحبت درباره نحوه شکل گیری اتحادیه ، از کارگران شرکت کننده در کنفرانس و همه کارگران اروپا خواست که علیه سرکوب کارگران در چین اعتراض کنند و برای آزادی رهبران جنبش کارگری از زندانهای چین کمپین به راندازند .

★ انگلیس :

بدنبال اعلام خواستههای کارگران اتومبیل سازی فورد انگلستان که خواهان افزایش دستمزدها و کاهش ساعات کار از ۳۹ ساعت به ۳۵ ساعت در هفته و افزایش روزهای تعطیل هستند ، مدیریت طی مذاکره با اتحادیه کارگری پیشنهاد ۱۵ درصد افزایش دستمزد برای دو سال (سال اول ۸ درصد و سال دوم ۷ درصد اضافه دستمزد) را نمود ، اما کاهش ساعات کار را نمی پذیرفت . کارگران هم در مقابل اعلام کردند که تا زمانیکه ساعت کارشان کاهش نیابد ، هیچ میزان افزایش دستمزدی را نمی پذیرند .

★ کانادا :

کارگران و کارکنان بخش خدمات دولتی در ایالت "که بیگ" کانادا در اعتراض به پائین بودن سطح دستمزد و شرایط کارشان در سپریور ماه د و هفته اعتصاب کردند . این اعتصاب که به سرعت گسترش یافت ۲۲۵ هزار

— کارگران فولاد نارحانه "سم لیس" تیوب" در ایالت میشیگان امریکا در اعتراض به وضعیت بد دستمزدها و شرایط کار خود روز دهم شهریور دست از کار کشیدند.

برقرار باد همستگی کارگری

— در جریان اعتصاب ۲۰۰ هزار تن از کارگران و کارکنان شرکتهای تلفن در امریکا که از اواسط مرداد ماه و در دفاع از دستاوردهای مبارزاتی کارگران و با حواست افزایش دستمزدها شل گرفت. کارگران اعتصابی چندین بار دست به تظاهرات زدند، در بسیاری از این حرکات اعتراضی و گردهم آیی ها، کارگران و پرستاران اعتصابی، کارگران اعتصابی معادن و کارگران اعتصابی خطوط هوایی ایسترن امریکا نیز به نشان حمایت و همبستگی کارکنان شرکتهای تلفن شرکت داشته اند. این اعتصاب طیرم تهدیدات مدبران شرکت، حمله و حسیانه پلیس و اعتصاب شکنان به صفوف تظاهرات همچنان ادامه یافت.

★ پیروزی اعتصاب کارگران

کارگران راه آهن افریقای جنوبی طی یک اعتصاب خونین ۱۲ هفته ای مدیریت سیستم حمل و نقل این کشور را وادار کردند تا اتحادیه آنها را برسمیت بشناسد و حکم اخراج ۲۳۰۰۰ نفر از کارکنان را پس بگیرد.

حاضر به مذاکره با کارگران می باشند نپذیرفته اند

— اعتصاب کارگران پژو که از دو ماه پیش با خواست افزایش دستمزدها و مزایا آغاز شد همچنان ادامه دارد. بعد از پذیرش مذاکره با مدیریت از طرف کارگران روز ۲۲ مهر ماه اولین دور مذاکره مدیریت با اتحادیه کارگری بدون نتیجه پایان گرفت چون نه کارگران و نه مدیریت حاضر به پذیرش افزایش دستمزدها پیشنهادی طرف مقابل نیستند. کارگران اعتصابی در اواخر مهر ماه پس از رای گیری ضمن رد پیشنهاد مدیریت حکم به ادامه اعتصاب تا رسیدن به خواسته هایشان دادند. در حال حاضر ۵۰۰۰ کارگر در اعتصاب بسر می برند.

★ آمریکا :

خواست افزایش دستمزدها به نسبت بالا رفتن نرخ تورم

— ۱۴ اکتبر برابر با ۱۲ مهرماه، ۵۷۰۰۰ کارگر و مکانیک شرکت هواپیما سازی بوئینگ آمریکا دست به اعتصاب زدند. کارگران اعتصابی پیشنهاد ۷٪ افزایش دستمزدها بدست سه سال را از جانب مدیریت به این دلیل نپذیرفتند که این میزان افزایش دستمزدها بسیار پائین تر از نرخ تورم در آن جامعه است. آخرین اعتصاب کارگران بوئینگ ۱۹۷۷ بود که حدود دو ماه طول کشید.

پرستاران، کارگران بیمارستانها، معلمین و مستخدمین مدارس را در بر گرفت. بدنبال توافقاتی که بین نمایندگان و اتحادیه کارگری با دولت صورت گرفت اعتصاب بعد از دو هفته پایان یافت. گفته میشود که کارگران و پرستاران بیمارستانها موفق به تحمیل قرارداد کار جدیدی به دولت شده اند.

★ آلمان شرقی :

کارگران آلمان شرقی نیز بدنبال تغییر دولت و حزب حاکم در این کشور، اولین اتحادیه مستقل خود را تشکیل دادند. این اتحادیه به همت چند صد تن از کارگران برق دار در اول آبان بنیان گذاشته شد که پس از اعلام موجودیت، کارگران نارحانجات و همچنین تعداد زیادی از اعضای اتحادیه دولتی به آن پیوستند.

★ دو خبر از اعتصاب کارگران پژو فرانسه

— اعتصاب با حواست افزایش دستمزدها و سهم شدن در سود کمپانی پژو آغاز شد. ۴۰۰ تن از کارگران اعتصابی، کارخانه "مول هاوس" را اشغال کرده اند و حاضر به انبساط حکم دادگاه جنی بر ترک کارخانه نشده اند و همچنین این نرس مدیریت را که در صورت خاتمه دادن به اشغال کارخانه

دنباله از صفحه ۱۲

مباحثه ...

که خود را در مبارزه مابرای دموکراسی و حقوق بشر سهیم و شریک میدانند و از مبارزه با حمایت میکنند و به این وسیله یاد میگیرند که این رنگ پوست نیست که تصمیم گیرنده است. از سوی دیگر این امر میتواند فشارهای معینی را به آفریقای جنوبی تحمیل نماید و او را مجبور نماید که به بعضی از مشکلات طبعی گونهای دیگری پاسخ گوید و مارا از یک دریایی قهرآمیز پیرسرای مشکلات باز دارد.

پست آلمان: آیا در ماههای اخیر مبارزه جبهه ضد آپارتاید در آفریقای جنوبی گسترده تر شده است؟

خومالو: امروز مقاومت و مبارزه در آفریقای جنوبی در مقایسه با ۱۰ ماه قبل بطور قابل توجهی گسترده تر شده است، رژیم توانسته بود تمام تشکل مارا از زمین ببرد، ولی در این فاصله ما توانستیم با فعالیتان و با سازماندهی جدید تشکل جدید خود مان را بوجود آوریم و آنرا بهبود بخشیم، علاوه بر این باتمس و هماهنگی با سازمانهای مختلف در سطح سراسری ما توانستیم مبارزه و مقاومت گستردهتری را سازمان دهیم. در تاریخ ۱۳۱ اکتبر نمایندگان گسسان سندیکاهای سراسری ما (COSATU) و جبهه متحد دمکراتیک (UDF) و رهبران کنگره ملی آفریقا (ANC)، که جدیداً از

زندان آزاد شده بودند، بایکدیگر ملاقات نمودند، آنها تصمیم گرفتند در تاریخ ۸ و ۹ دسامبر کنفرانس گستردهای با شرکت بیش از سه هزار تن از نمایندگان مختلف مردم و سازمانهای گوناگون، تحت عنوان "کنفرانس برای آزادی و دموکراسی آفریقای جنوبی" برگزار نمایند که در آنجا در مورد فعالیتهای بعدی ما در مورد لغو آپارتاید صحبت می شود، باید گفت تا به امروز چنین کنفرانسهایی در کشور ما برگزار نشده اند.

پست آلمان: کمی درباره نقش COSATU صحبت نمایید؟

خومالو: از جمعیت ۳۰ میلیونی آفریقای جنوبی در حدود ۹ میلیون نفر آنرا کارگران تشکیل میدهند، که در حدود یک میلیون نفر آنرا در COSATU گرد آمده اند. بعنوان یک جریان پیشرو و پیش برنده مقاومت، COSATU نیروی خیلی مهمی بحساب میآید اما وظیفه COSATU این است که صدای کارگران، خواستههای آنها را منعکس نماید.

ترجمه از شماره ماه نوامبر مجله سندیکی پست

(ق)

دنیاله ارضه • لایحه قانون کار بازمردشد!

از نظر حقوقی محور ایرادات شورای نگهبان به لایحه متحد قانون کار، تحمیل بار مالی بردوش دولت مستضعفان می باشد. • بعلاوه در مورد تعدادی از بندها و مواد قانون کار، که حق و حقوقی برای کارگر در نظر گرفته است، ایرادات شرعی میگرفته اند. • از جمله اینکه دولت بعنوان طرف سوم، نباید در رابطه عقد قرارداد بین دو طرف (کارگر و کارفرما)، دخالت کرده و ساعات کار محدود تعیین کند، تحمیلی آخر هفته را تحمیل نماید و یا حداقل دستمزد را مطابق با هزینه یک خانوار ۵ نفری و غیره تعیین کند ۰۰۰ که همه اینها غیر شرعی اند! و یا اینکه فصل مربوط به خدمات رفاهی کارگران، مثل خدمات بهداشتی و درمانی، ساختن مسکن، کارآموزی و غیره بار مالی برای دولت دارد و خلاف قانون اساسی است!

حال نگاهی به متن لایحه تصویبی مجلس بیاوردیم و ببینیم که چه "حقوقی" بسیاری کارگر در نظر گرفته است:

در لایحه تصویبی مجلس اسلامی، علیرغم عقب نشینی‌هایی که نسبت به لایحه پیشنهادی احمد توکلی وزیر کار رژیم در سال ۶۱ در آن وارد شده است (۱)، باز هم در مسوورد اساسی ترین مسائل، بی حقوقی کاملی بر کارگر ایرانی تحمیل می شود: برای مثال در این لایحه یکی از ابتدائی ترین حقوقی کارگران، که حتی در رژیمهای دیکتاتوری دیگر مثل ترکیه، آرژانتین و رژیم تبعیض نژادی آفریقای جنوبی، محترم شناخته شده، یعنی حق تشکر مستقل کارگری، نادیده گرفته شده است و بجای آن ارگانهای صد کارگری و وابسته بدولت - شوراهای اسلامی و انجمنهای اسلامی - بعنوان نماینده کارگران در نظر گرفته شده اند. بنابراین در تمامی موارد این شوراهای صد کارگری هستند که سرنوشت کارگر را تعیین می کنند. گرچه در این قانون از ایجاد انجمنهای صنفی نام برده شده ولی بیشتر انجمنهای صنفی کارفرمایان مدنظر بوده تا تشکل مستقل کارگری (ماده ۱۳۲) باین

ترتیب اگر مسئله احراج کارگر در میان باشد تنها "اعلام نصر مثبت شورای اسلامی کار" لازم می باشد (۲) و کارگری پناه، بسد و داشتن تشکل مستقل خود، به حیابانهسا ریخته می شود. • اگر مسئله تعیین میزان حداقل دستمزد کارگران باشد، باز هم این نمایندگان منتخب همین ارگانها در "شورای عالی کار" هستند که حداقل دستمزد را تعیین می کنند و کارگر هیچگونه دخالتی در تعیین دستمزدها ندارد (ماده ۴۰ لایحه قانون کار).

در همین لایحه، کارفرما حق دارد به بهانه جلوگیری از حوادث قابل پیش بینی و یا ترمیم خساراتی که نتیجه حوادث مذکور است "تا ۸ ساعت اضافه کاری بر کارگر تحمیل نماید (ماده ۵۹) •

در همین قانون عقد پیمان دسته جمعی کار، که بمنظور تعیین شرایط کاری باشد، بمعده شوربا با انجمن صنفی و یا نماینده قانونی کارگران از یکطرف و کارفرما از طرف دیگر گذاشته شده است (ماده ۱۴) •

در این قانون قید شده که هرگونه اختلاف فردی بین کارگر و کارفرما، در مرحله اول از طریق سازش مستقیم بین کارفرما و کارگر و یا نمایندگان آنها در شوراهای اسلامی کار و در صورتی که شوراهای اسلامی کار در واحدی نباشد از طریق انجمنهای صنفی کارگران و یا نمایندگان قانونی کارگر و کارفرما حل و فصل خواهد شد و در صورت عدم سازش از طریق هیاتهای تشخیص و حل اختلاف ۰۰۰ رسیدگی و حل و فصل خواهد شد. (ماده ۱۵۷) و در ماده بعدی در ترتیب هیاتهای تشخیص مذکور، علاوه بر نمایندگان دولت و کارفرمایان، "نمایندگان کارگران" با انتخاب کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان می باتند و در هیئت حل اختلاف هم ۳ نفر باصلاح نماینده کارگر از سوی کانون هماهنگی شوراهای اسلامی تعیین می شود. واضح است که در همه این موارد، اصولا نمایندگان واقعی کارگر حضور ندارند و در ترکیب این هیاتها،

حتی نماینده تحمیلی به کارگر هم همیشه در اقلیت قرار دارد! (ماده ۱۶۰ لایحه) • در ماده ۱۶۱ همین قانون، یکی از وظایف هیات های حل اختلاف را اعلام "موجه بودن احراج" دانسته که حد اکثر کارگر مشمول دریافت حق سنوات خواهد شد و اگر نه حکم هیات حل اختلاف در بار گرداندن کارگر احراجی پسری ارزش ندارد •

بهر حال مبارزه بر سر حق دانستن تشکلهای مستقل کارگر که در تمام موارد ذکر شده در این قانون، باید بجای سوراخهای اسلامی وابسته به رژیم، حافص ضایع کارگران باتند، در عقد قراردادهای دسته جمعی ضایع کارگران را صیانت کنند، از حقوق کارگران در برابر کارفرمایان دفاع کنند و در تعیین حداقل دستمزد برای یک خانوار کارگری بر اساس تورم واقعی و پائین آمدن ارزش واقعی دستمزد، دخالت کنند و غیره • یکی از اصلی ترین زمینه های مبارزات کارگران ایران می باشد و ما هم با توجه به اهداف انجمن، باید در این راه بیشترین تلاش خود را بکنیم •

(۱) در این لایحه همانطور که اشاره شد عقب نشینی‌هایی نسبت به برخی خواستهها و مطالبات کارگری صورت گرفته است و برای اولین بار مواردی از جمله تحمیلی روز اول ماه ۳۰ و ۳۰ روز مرخصی در سال، ۴۰٪ اضافه دستمزد برای اضافه کاری و ۰۰۰ در نظر گرفته شده است. اما مسئله ای که باید بآن تأکید سید اینست که کارگران حتی بعد از تصویب نهایی این قانون در مجلس و گذشتن آن از شورای نگهبان و رسمیت یافتن آن باید برای دستیابی به همین حقوق نیز مبارزه کنند و مانع پیمان شدن آن از طرف کارفرمایان و دولت گردند •

(۲) "ماده ۲۷ - هرگاه کارگر در انجام وظایف محوله بطور مکرر قصور ورزد و یا آئین نامه های انضباطی کارگاه را پس از تذکرات کتبی نقض نماید، کارفرما حق دارد در صورت اعلام نصر مثبت شورای اسلامی کار ۰۰۰ قرار داد کار را فسخ نماید •"

پاناشانی های زیر با ما مکاتبه کنید:

دانمارک:

Khosravi
Posterestante K 21
The main station
1570 K.b.h
Danmark

اتریش:

Schulgasse
Postfach 506
Wien 1181
Österreich

دفتر مرکزی: آلمان فدرال

Postlagerkarte
Nr. 042037 B
6230 Frankfurt a/M 80
W. Germany

برای حمایت از مبارزات کارگران ایران متحد شویم!